

תת"ע (ירושלים) 8003-01-25 - בן חגאג נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 8003-01-25 - בן חגאג נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 8003-01-25

בן חגאג

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[13.03.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 09.02.2025.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 02.01.2025 של נהיגה במהירות העולה על

המהירות המותרת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, שתועדה באמצעות מצלמת א/3.

3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס כספי בסך ₪ 750, פסילה

מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושים יום, ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיוון שבסמוך למועד הדיון לא חש בטוב והדיון פרח מזכרונו. המבקש טען כי הוא

עצמאי וכי הרכב מבחינתו הוא צורך קיומי, וביקש להתחשב בו בעונש הפסילה.

5. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות שכן המבקש זומן לדיון כדין וכי שכחה או בלבול אינם עילה לביטול פסק

דין, ובנוסף המבקש לא הציג מסמכים רפואיים המעידים כי היה חולה ביום הדיון ומשכך נבצר ממנו מלהתייצב. בנוסף

טענה כי המבקש מודה במיוחס לו, וכי העונש שנגזר עליו מידתי ומאוזן, ומשכך לא מתקיים עיוות דין בעניינו.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. המבקש קיבל לידי את ההזמנה לדיון. המבקש טוען כי ביום הדיון לא חש בטוב ומשכך שכח מהדיון. המבקש לא צירף לבקשתו אסמכתאות למצבו הרפואי שמנע ממנו לטענתו להתייצב או לכל הפחות להגיש בקשה לדחיית הדיון.
12. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליא, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
14. המבקש לא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה, ואף הודה כי היה מדובר ברשלנות רגעית. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזירות של ממש.
15. באשר למידתיות העונש, אני סבורה כי בנסיבות העניין העונש הינו הולם את מתחם העונש המקובל בעבירות מסוג זה, וכי הוא מידתי וראוי לעבירה אותה ביצע מבקש.
16. לפיכך, אני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ה, 13 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.